

TORONYIRÁNY

XIX. 20.

2025. május 18.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 5. vasárnapja

Május 24. Szűz Mária, keresztények segítségé

A tanítványok is abban a meggyőződésben éltek, hogy a Messiás mindvégig itt marad, hiszen uralomra van hivatva. Az engesztelő halál gondolata idegen volt számukra. Ezek a galileai emberek hajlandók volnának a Messiást harcban is követni. De a halálnak az a formája, amely Mesterükre várt, nem illett bele elképzelésükbe. Ezért mondja nekik, hogy oda nem mehetnek, ahová ő megy. Ha azonban majd magukra maradnak, egy nagy feladatuk lesz: szeressék egymást. Ezt úgy adja nekik Jézus, mint „új parancsot”, s az evangélista úgy örökíti meg, mint a már meglevő egyház nagy parancsát. De mi az új benne, hiszen az Ószövetség is tartalmazta a felebaráti szeretet törvényét? Két szempontból új: az egyik a szeretet formájára vonatkozik: Ahogy én szerettem titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Az ő szeretete egészen természetfölötti volt, hiszen azt a szeretetet tükrözte, amellyel az Atya őt szerette (15,9). A másik szempont a szeretet jelentőségére vonatkozik: A kölcsönös szeretet annak a megvilágítása lesz, hogy az ő tanítványaiként élnek a világban. Ez olyan felhívás, amelyet az apostolok nem valósíthattak meg a szenvedés rövid ideje alatt. Igazában csak az egyház története mutathatja be a világnak. Az egyházban is lesz szeretetlenség, szakadás, irigység, féltékenység, de Jézus maga marad a szeretet forrása, sőt azt a szeretetet fogja a közösségbe belesugározni, amellyel az Atya szereti őt. Ezért az egyház az emberi gyarlóság ellenére sem fog kitérni a parancs elől, hanem mindig vissza fog térni hozzá. Ezt kérte Jézus a főpapi imájában is (17,21-23).

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 14,21b-27** Pál és Barnabás missziós útjuk során Kis-Ázsiában az evangéliumról tanúskodva és azt tanítva számos közösséget alapítanak, és az egyházak élére kézzelvezetve elöljárókat állítanak.
- 2. Jel 21,1-5a** A szerző a végső üdvösség állapotát egy megújult és földre szállt városban, a mennyei Jeruzsálemben lakáshoz hasonlítja látomásában, ahol Isten maga van jelen népe körében, és örökre letöröl szemükről minden könnyet.
- 3. Jn 13,31-33a. 34-35** Jézus búcsúbeszédében mintegy végrendeletként „új parancsot” ad övéinek: úgy szeressék egymást, ahogy ő szerette őket.

Az Atya megdicsőítése

János evangéliumán végigvonul az a meggyőződés, hogy Jézus földi élete az örök fiúság kinyilvánítása. Ő emberi természetét is egyre jobban belevitte az Atyával fennálló kapcsolatba. Kifelé a szenvedés olyan képet öltött, mintha az Atya elhagyta volna, azért az evangélista arra törekszik, hogy Jézus viselkedésében itt is minél jobban kimutassa a fiúi vonásokat. Az utolsó vacsorán elhangzott tanítás átfogóan megvilágítja Jézus eljövételének célját és az Atya kitarulását. Jézus művének a Szentlélek szerez majd érvényt azzal, hogy követőit az Atya felé fordítja, és akaratának hordozóivá teszi. A beszéd kiindulópontja Júdás távozása. Jézus egész nyilvános működésével meg akarta győzni a világot az Atya irgalmáról és szeretetéről. Most a látszólagos eredmény mégis az, hogy a gyűlölet tetőfokra hágott. Minden jel arra mutat, hogy fáradozása sikertelen maradt. De Jézus maga nem így látja a helyzetet. Tudja, hogy még hátra van művének összefoglalása. Az Atya irgalmáról akkor fogja a legtökéletesebb képet nyújtani, ha azt a gyűlöletet szelídséggel és szeretettel viszonzza. Jézusban a szeretet győzelmének kellett megmutatkoznia, nem az ösztön és erőszak győzelmének. Ezért jelenti ki Júdás távozásakor: „Most dicsőül meg az Emberfia, és Isten is megdicsőül benne.” Ő látja, hogy a hálátlansággal, gonosszággal és igazságtalansággal való találkozás nem végzet, hanem olyan helyzet, amelyben tanúskodnia lehet és kell küldetéséről, istenfiúságáról, és amelyben kibontakoztathatja erőit. Viselkedése az isteni gondolatnak a megvalósítása, és tanúságtétel arról, hogy a világban természetfölötti erők működnek. Ezért a szenvedés vállalása az Atya megdicsőítése lesz. De így csak az beszél, aki reméli, hogy Isten a halálon túl is tud életet adni, s többet nyújthat az embernek, mint amit érte feláldozott. Az életnek csak ez a remény adhat teljes értelmet. Örök élet nélkül minden erény „tragikus hősiesség.” Az evangélista az Atya és a Fiú kölcsönös megdicsőítését még kipótolja egy magyarázattal: azzal, hogy az Atya és a Fiú egymásban vannak.

Jézusban megdicsőül az Atya, viszont az Atya saját magában dicsőíti meg őt, azaz embersége szerint is magához emeli. Másutt az evangélisták ószövetségi kifejezéssel azt mondják, hogy „jobbára ülteti.” Ez a megdicsőítés a halála után következik be, s oda a tanítványai egyelőre nem követhetik. Keresni fogják ugyan, mert hiányzik nekik, s talán azért is, mert egy ideig még a zsidó hagyomány szerint azt várják tőle, hogy a földön rendezze be dicsőséges országát. Ahhoz, hogy megértsék őt és utána mehessenek, új parancsot kell teljesíteniük: szeressék egymást úgy, ahogy Mesterük szeretette őket. Miért új ez a parancs, hiszen az ószövetség is megkövetelte a felebarát szeretetét? Új a terjedelmében és módjában. Vonatkoznia kell minden emberre, a méltatlanokra és az ellenségre is, továbbá türelemben, segítségben, megbocsátásban kell megnyilvánulnia. Ilyen szeretetre csak az ő példája és kegyelme segítheti az embert, azért ahol megvalósítják, ott tanúságot tesznek megváltói küldetéséről. Az egyháznak szüksége van erre a tanúskodásra, hiszen csak így mutathatja be a világnak természetfölötti működését. Érdemes kitérni arra, hogy mennyi önzetlenség és bölcsesség van ebben a rendelkezésben. Jézus nem azt kívánja, hogy távozása után az ő nagyságát és erényeit magasztalják, hanem azt, hogy egymás felé mutassanak szeretetet. Az ilyen mozgalom nem válik unalmassá és fölöslegessé. Az embereknek mindig szükségük lesz szeretetre és vágyódni fognak utána. A kereszténység újdonsága és időszerűsége kell, hogy az ilyen tevékeny szeretet legyen. Ahol ezt gyakorolják, ott lesz hite a Krisztusról szóló beszédnek. A tanítványok ebből a tanításból egyelőre nem sokat értenek. Pétert csak az érdekli, hogy Jézus hová megy, s hogy miért nem követheti. Magabiztosan kijelenti, hogy az életét is odaadná érte. De Jézus óvatosságra inti. Elhiszi, hogy tanítványában van hősiesség, bátorság, s hogy esetleg a politikai messiási mozgalomban az életét is feláldozná. De Jézus nem ezt akarja. Olyan követésre gondol, amelyet Péter is csak később ért meg. Az a követés majd az Isten országának munkálása lesz és vértanú halál. Ez a lelkület még nincs meg Péterben sem. Most csak azt fogja megélni, hogy a kortásai által elképzelt messiási mozgalom Jézus elfogatásával szertefoszlik, s akkor majd bátorsága is elhagyja. Mindez még ezen az éjszakán bekövetkezik. Mielőtt a kakas szól, tehát még hajnal előtt, háromszor megtagadja Mesterét. Jézusnak ez a jövődöleése is a szeretet megnyilatkozása volt. Péter később visszaemlékezett rá, s megvilágosodott előtte, hogy Jézus igazi próféta volt. Kitérhetett volna a szenvedés elől, igénybe vehette volna az isteni segítséget, mint Mózes vagy Illés, de nem tette. Ő a türelem, a szeretet, az engedelmesség és a hűség erényein keresztül akart nagy lenni, követőitől is ezt fogja megkívánni. Lukács (22,31-34) még kiegészíti Jézus szavait azzal, hogy rámutat a gonoszság hatalmának titokzatos megnyilatkozására. A kísértés Jézus egész művét éri. Azokat a tanítványokat is, akik eddig hűségesek maradtak, s akik azok is akarnak maradni. Péter a többiek nevében is kinyilvánította ragaszkodását, azért a figyelmeztető tanítás neki szól: „Simon, a sátán hatalmat kért fölöttetek, hogy megrostáljon, mint a búzát.” A rostálás a kísértés képe (Ám 9,9). Jézus jelzi, hogy a rostán mindnyájan áthullanak, a hitük meginog. De ő külön imádkozott Péterért, s ha majd megtér, meg fogja erősíteni testvéreit. Az ima meghallgatásra talált. A Mester feltámadása után Péter gyűjtötte maga köré azokat, akik hittek. Péter akkor már tudta, hogy megtérése és hite nem saját erejének gyümölcse, hanem Jézus imájáé. Ez az ima érvényes az eljövendő századokra is. Péter utódai is Jézus kegyelméből lesznek a hit sziklái.

Gál Ferenc

A türelmetlenség évei

A 15-17 éves önmagatok megismerése (4.)

Szembesülés

Kamaszok félelem és remény között

Kamaszkor –

Krízis krízisre... válság válság után

Vallási tájékozódás

A kamaszok éveiben nem maradhat el a vallás ügye, hisz már az elő-kamaszokban is nem egy megrázkódtatást okozott.

15-17 éves korokban, egyénileg kell eldönteni, mit kezdetek hitetekkel, mert érett keresztények csak ilyen, személyes döntéssel lesznek.

Manapság gyakorlatilag senki sem kényszerít templombajáráásra vagy hitre, ha ti nem akartok. Ezért ha nincs élő, alapos indokotok hitetekre, arc nélküli keresztények lesztek. Az egyház tele van az ilyenekkel.

Másrészt olyan vallásosságot találhattok, amely nem akadályoz növekedésetekben. Így teljességgel élhetitek jeleneteket, tevékenyen szolgálhatjátok a társadalmat, hogy emberibb arcot kapjon tőletek. Ösztönösen utasítatok el minden testetlen és élettől idegen vallásosságot.

A vallás miatt könnyen szélsőséges bírálat lehet a részetek, és nem ritkán igazatok van ebben. Ne fogadjátok el a kényszerítést. Tekintsétek felületesnek és a körülményekhez alkalmazkodónak a felnőttek vallási életét. Bíráljátok meg az Egyházat, a papokat, az egyházi társulatok működését. Úgy látjátok, hogy ezekben a társulatokban nincs helye az ifjúsági érdekeknek, nincs semmi huncutság, furfang, ellenkezőleg „túl jól szervezettek”, zártkörűek, jóformán lehetetlen a bejutás. Talán tettetek kísérletet, egyik baráti csoporttól a másikhoz barangoltatok, kutatva, van-e valahol lyuk rajta.

Talán azzal végeztétek, hogy saját istent találtatok ki magatoknak, akivel személyesen érintkeztek.

Előadódik, hogy ti, kamaszok gyakran csak a hit ajtajában álltok, és nem találjátok módját, hogy kereszténységeket újszerű és érett keretek között éljétek, hogy felszabadultan és jó szívvel vegyetek részt e közösségi életben.

E magatartások, társadalmi légkörbe ágyazva, a vallási kérdések iránt közömbösen, olyan mély válságba taszítanak, amelyből egy életen át nem kapaszkodtok ki... A család és az iskola is okozhatnak ilyen válságot. De itt nem róluk szólnunk. Két külön írás témája lesznek.

Egy csokor ellentmondás

Kaphatunk-e egy teljes képet a mai kamaszokról? Fényképezhetők-e igazi és sokszor ellentmondó magatartások közben?

A kamaszok személyazonossága nyomon követhető, sőt bizonyos fokig könnyen. Persze egyesek számára nem lesz ez kellemes. Talán egy gondolaton vagytok Fabriciával, aki ezt írta egy ifjúsági folyóirathoz: nincs nap, hogy valaki ne jönné érdeklődni dolgaidd után, mégpedig a legizgalmasabb dolgaidd után. Nincs nap, hogy valaki ne fedezze fel valamit, ami minket érint. Nem az egész ifjúsági szövetség nevetsége és egyenesen dühítő, mert azonos karámból jön. Mi húszan vagyunk az osztályban, de nincs kettő ugyanaz.

A kamaszok érzékenyek és különcök. Azt lehetne mondani, kilógnak minden besorolásból. Egy ezer tájékozódású társadalom tükrei ők, amely felnagyítja ellentmondásukat.

„A kamaszság mindig nehéz korszak volt – írta egy lélekűbűvár -, de a mai kamaszok közérzete teljesen érthetetlen és ellenőrizhetetlen.” Ezért sürgős, hogy alaposabban megismerjétek magatokat, hogy bizonyos távolságból tekintsetek önmagatokra. Mint a festő, aki néhány lépést hátrál modelljétől és vásznától, hogy még tisztábban, még összefogottabban láthassa mindkettőt.

Megismerni, félelem nélkül szembenézni, a gyökerekig őszintének lenni magatokkal, mindez elengedhetetlen annak, aki valóban meg akarja formálni magát. Egyikőtöknek sem kerül túlzott fáradtságba, hogy a következő sorokban ne lelné meg, ne ismerne rá élete egy darabkájára.

Nyugtalanok és tele önbizalommal

Az előttek tornyosuló személyi átforgatások – összefonódva a jelen óriási társadalmi forrongásaival – törekennyé és sebezhetővé tesznek benneteket. Van egy egészséges világképetek, jól értesültek vagytok és a világban mozogtok, de ugyanakkor képtelenek vagytok megválogatni az értékeket, egy félreérthetetlen, kivezető utat találni, egy kiemelkedő életcél kitűzni.

És mégis ugyanazok a bajok és nehézségek, amelyek a társadalomból és a családból – különféle családok, a vallással elemeire hullott családok -, zűrés iskolai körülményekből, az idősebbek érdektelenségéből származnak, függetlenebbé, biztosabbakká, fesztelenebbé tesznek titeket. Normális, hogy zsebekben ott a lakáskulcs, saját fejetek szerint gondolkodtok, megedzitek magatokat a mindennapi kellemetlenségek elviselésére.

Lázadók, de tanulékonyak

Türelmetlenek vagytok másokkal szemben, egy kicsit pimaszok is föllépésekben, vitáikban, a kellemetlenségek kivédésében. Tetszik a kockázat, a kaland, a sebesség. Máskor meg fatalisták vagytok, belenyugosztok a „sors” rendelkezéseibe, megadással veszítitek tudomásul a dolgokat, nem makacsoltok meg magatokat, amikor arra szükség volna, nem csillogtok, és hányszor elmarad a lelkesedés. A felnőttek között inkább hallgattok, mint vitáznátok.

A tanárok és az idegenek előtt begyáultok és félszegek lesztok.

Egyéniek és nyájbeliek

Szesélyesek vagytok a döntésekben, meglepetésszerűek az ellenállás módzataiban. Fejlődni akartok, de nagyon különös módon látjátok személyiségeteket. Ugyanakkor nyájlelkek vagytok, rátermetten, figyeltek a nyilvánosságra, de barátaitok eljárás módját követitek. Bandákba verődtek vagy önkéntes csoportokba, fásultan elfogadjátok más vezérletét, csak azért, mert az erős és határozott egyéniség.

Szabadok és rabszolgák

Szabadságtisztelők vagytok. Már maga a „szabadság” szó elbűvöl benneteket, és fellelkesít. Szabadság címen „részt akartok venni”, „felelősek akartok lenni”, „szabadon” azt megtenni, amit csak akartok, „megszabadulva” a teendőitől, az erőfeszítéstől. Szerettek más bőrébe bújni, a nektek rokonszenves egyén eszméit és cselekvésmódját utánozni, előadók stílusát követni. A „nem alkalmazkodó antikonformista” magatartást választjátok alkalmazásul (konformizmus), azzal a szándékos céllal, hogy biztonságot leljétek mások követésében.

(Folyt. köv.)

Fordította: P. Szőke János

Vasárnapi jegyzet

Átlépünk napjainkon

Az „idő pénz” hallatszik egyre gyakrabban, amikor egyre kevesebb jut órákból, napokból a felgyorsult században. Egyre kevesebb az idő, amit magunkra fordíthatnánk; mindig másra kell, s bár mi magunk cselekszünk, serénykedünk, erre már kevésbé gondolunk. Elragad az élet, mondhatnám: eltárgyasít. Az „idő pénz” mondás persze önmagában igaz, mert időt bármikor pénzzé alakíthatunk át, de mégis csak ostoba, hiszen benne a legközönségesebb az, hogy a pénz jelenti a legfőbb értéket. Tudjuk, emberi természetünknek vannak ennél nagyobb vágyai, álmai, s hogy ezekben a vágyakban tetten érhető valami egészen más érték, amely emberségünkre figyelmeztet, vagyis: nem vagy te gépmember, hanem keresve a szilárd pontot, annak a végtelen szabadságnak a foglya vagy, amely képes kiemelni a hétköznapi bokros teendőiből és arcodat egy csöndes világ felé fordítja; a te benső idődre. Ennek az időnek nem kell mérőeszköz: óra, amelyre sűrűn pillantgatsz ha vonathoz, autóbuszhoz rohansz, vagy munkahelyedre, találkozásra. Ennek az időnek egy csöndes zug elegendő, ahol gondolkodni, elmélkedni, emlékezni lehet.

Mostanában ha otthon járok – egykori házunk előtt megállva minden, mindenki eszembe jut: apám, anyám, a hajdan virágos ablak, a kert, még az a szikladarab is, ami annyira fontos volt nekem gyerekként: alatta kis alagútban futott a játékvonatom. Ilyenkor apámat látom a szolgálatból megjönni. A játékot ő fabrikálta nekem és mindig tökéletesítette. A szeretet melegsége jár át, s ha kiballagok a temetőbe, apám és anyám sírkövénel csak erősödik az emlékezés és annak gyönyörű érzése: oltalmukban voltam gyerek, álmok hordozója. Ilyenkor nem számít, mit mutat a karórám: velük járom az elmúlt évtizedeket – újra meg újra, megfiatalodik a régi ház, és eszembe jutnak a nemes intelmek, amelyeket sohasem kellene elfelejtenem. Mit csináltam eddig? – szólít meg a benső számvetés hangja, és a legfontosabbra emlékeztet, arra, hogy a tevékenység, a tett jóllehet a mérhető időben történik, mégsem ennek a mérhető ideje a lényeges, vagyis, hogy meddig tart, hanem a minősége, hiszen pillanatok eldönthetik valakinek az életét, ha segíteni kell rajta és én ott vagyok.

Van tehát a mechanikus idő, amely a teljes benső életnek csupán mulandó kerete – kalitkája; mint az árnyékom, átlépünk napjainkon – mondta bölcs Salamon király. S van idő, amely maradandóan az életünk tartalma, vagyis: hogyan használjuk fel az ajándékul kapott éveket, évtizedeket, szembe merünk nézni önmagunkkal, hogy elhatározzuk: a bennünk meglévő emberséggel, nemes hajlammal próbálunk ezután többet kezdeni és nem az önzéssel a múlt idő koloncával, amely megfoszt az igazi, benső szabadságtól.

† Tóth Sándor

hírek információk

A CsaládKözPont, a Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat és a Református Kórházlelkészség május 22-én, csütörtökön 16 órától a szegedi Nőgyógyászati és Szülészeti Klinika udvarán (Simmelweis utca 1.) közös ökumenikus imádságban emlékezik meg a meg nem született, meghalt gyermekekről, családjukról és a kórházi dolgozókról, hogy az érintettek lelki és testi gyógyulást kaphassanak.

Május 23-án a „Jöjj Hozzám” imaest nyári szünet előtti utolsó alkalmára várnak mindenkit szeretettel a szervezők a szeged-alsóvárosi ferences templomban. 19.30 órától szentségimádás kezdődik az Eleven Tűz zenekar szolgálatával, majd Gyertyános Éva Rita és Kiss Norbert előadása következik.

Az egyházmegye tavaszi bérmlási rendje szerint május 24-én, szombaton 17.00 órakor Szarvason, május 25-én, Húsvét VI. vasárnapján 9.00 órakor Szeged-Móravárosban és Bordányban, 10.00 órakor Csorváson, 11.00 órakor Nagyszénáson lesz bérmlás.

Május 31-én, szombaton 19.30-tól Willibald Guggenmos svájci orgonaművész hangversenyét hallgathatják meg az érdeklődők a Fogadalmi Templomban. A belépés ingyenes, szeretettel várnak mindenkit a szervezők. A koncert műsora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

A Belvárosi Plébánia idén nyáron is várja azoknak az általános iskolás gyerekeknek a jelentkezését, akik szívesen eltöltenének néhány napot a Katolikus Házban. A június 23. és 27. között megrendezésre kerülő tábor témája és mottója a Jubileumi szentévre hangolva „A remény zárandokai” lesz. A hét folyamán a résztvevők kirándulnak, játszanak, kézműveskednek, együtt sütnek, csocsóznak, trambulinoznak majd. Költség: 30.000,- Ft/fő. Testvérek jelentkezése esetén kedvezményre van lehetőség. További részletek és jelentkezés a fogadalmitemplom.hu webes felületen található.

A Belvárosi Plébánia szeretettel hívja és várja a közösség minden tagját az egyházközségi majálisra, melyet május 31-én, szombaton 15 órától 20 óráig tartanak a Katolikus Házban. A program mindenki számára nyitott, de előzetes jelentkezéshez kötött. Regisztrálni május 28-án, szerda estig lehet a plébánia honlapján keresztül. A regisztrációs díj, melyet a rendezvényen kell majd befizetni: 2.000,- Ft/felnőtt, 1.500,- Ft/gyerek (14 éves korig), max. 7.000,- Ft/család. A jelölt összegek fele a helyszínen levásárolható lesz majd.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, valamint jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő 2025. június 1.

A szeged-szentmihályi a Szent Mihály Plébánia Községi Házában június 26-29. között „Mária kurzust” szerveznek. A kurzus két fontos dokumentumra is épít, Raniero Cantalamessa: Mária, az Egyház tükre című könyvére és VI. Pál pápa a helyes Mária-tiszteletéről írt Marialis Cultus kezdetű apostoli buzdítására. Jelentkezni az ujevangelizacio.hu honlapon, vagy Sipos Darinka koordinátornál lehet a siposdarinka@gmail.com e-mail címen vagy a +36-20-323-1103-as telefonszámon. Fizetendő hozzájárulás: 15.000,- Ft, szállással: 30.000,- Ft.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást egy egyház javára tehetik. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma, mely a felajánlással kapcsolatos rendelkezéshez szükséges: 0011. Ajánljuk Kedves Olvasóinknak, hogy a felajánlható további 1%-ot saját plébániájuk, vagy közösségük alapítványa javára irányítsák.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.